

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 871

van **ANNICK DE RIDDER**

datum: 15 juli 2020

aan **ZUHAL DEMIR**

VLAAMS MINISTER VAN JUSTITIE EN HANDHAVING, OMGEVING, ENERGIE EN TOERISME

Beslissingstermijn omgevingsvergunning - Eerste administratieve aanleg in een vereenvoudigde procedure

Het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning voorziet momenteel niet in de mogelijkheid om in eerste administratieve aanleg, in een vereenvoudigde procedure, een administratieve lus of wijzigingsaanvraag op te starten met een verlenging van de beslissingstermijn.

Een administratieve lus in de gewone procedure verlengt de beslissingstermijn met 60 dagen (voornoemd decreet, art. 32, §2, 2°). Ook in geval van een wijzigingsaanvraag in de gewone procedure wordt de beslissingstermijn met 60 dagen verlengd als er een nieuw openbaar onderzoek wordt gehouden (art. 32, §2, 1°). In de vereenvoudigde procedure wordt de beslissingstermijn in eerste aanleg echter nooit verlengd. Dit is vooral problematisch voor wijzigingsaanvragen. Deze zijn doorgaans onmogelijk te verwerken binnen de vaste termijn van 60 dagen, en worden de facto niet aanvaard door de administratie, uit praktische overwegingen. De gevraagde wijzigingen kunnen immers aanleiding geven tot het opvragen van bijkomende interne adviezen, of - in voorkomend geval - een tweede bevraging aanpalenden noodzakelijk maken.

Bovendien kan men tot één dag voor afloop van de beslissingstermijn een wijzigingsaanvraag indienen. In de praktijk stelt men dan ook vast dat heel wat wijzigingsaanvragen worden geweigerd, ook in de gewone procedure, enkel en alleen omdat de tijd ontbreekt om de aanvragen formeel te aanvaarden en de wijzigingen ten gronde te beoordelen. De aanvrager stuit steevast op een njet en dat wekt begrijpelijkerwijs wrevel op. Verschillende gemeenten hebben dan ook interne afspraken gemaakt over de termijn waarbinnen een wijzigingsverzoek kan worden aanvaard. Dit zorgt voor ongelijkheid. Gelet op de ambitie van de Vlaamse Regering om een klantvriendelijk omgevingsbeleid na te streven, lijkt het daarom verkieslijk om een systematische verlenging mogelijk te maken.

Zelfs een administratieve lus zonder termijnverlenging is problematisch. Denk bijvoorbeeld aan het vergeten vragen van een verplicht advies of het vergeten sturen van een aangetekende brief bij een bevraging aanpalenden. Een adviesinstantie of aanpalende eigenaar heeft 30 dagen de tijd om dat advies of standpunt kenbaar te maken. Wordt de fout pas opgemerkt en rechtgezet na meer dan 30 dagen, dan resten er minder dan 30 dagen tot de beslissingstermijn verloopt. Een adviesinstantie of aanpalende eigenaar heeft bijgevolg minder dan 30 dagen om het tweede advies of standpunt te geven. Slagen ze er toch in om hun advies of standpunt vroeger aan te leveren, dan blijft er voor de bevoegde overheid nauwelijks tijd over om dit advies of standpunt te verwerken in de beoordeling.

Is de minister bereid om in eerste administratieve aanleg, in een vereenvoudigde procedure, een verlenging van de beslissingstermijn in overweging te nemen en het omgevingsvergunningsdecreet in die zin aan te passen om alsnog het recht op een wijzigingsaanvraag haalbaar te maken, dit om onder meer een tweede adviesronde of bevraging aanpalenden te starten? Rekening houdend met een termijn van 60 dagen binnen de gewone procedure lijkt een verlenging van (minstens) 30 dagen redelijk en in verhouding.

ZUHAL DEMIR

VLAAMS MINISTER VAN JUSTITIE EN HANDHAVING, OMGEVING, ENERGIE EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 871 van 15 juli 2020

van **ANNICK DE RIDDER**

De beslissingstermijnen en de modaliteiten voor een verlenging van deze termijn worden bepaald in het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning. In uitvoering van het regeerakkoord heb ik opdracht gegeven naar een grondige evaluatie van de werking van het decreet. Hierbij zal o.m. nagegaan worden in hoeverre de wijzigingslus effectief bijdraagt aan de doelstellingen van het decreet. De bedoeling is dat de evaluatie ook voorstellen en beleidsaanbevelingen doet om de procedures nog verder te stroomlijnen en vereenvoudigen.

De decreetgever heeft de mogelijkheid tot administratieve lus en wijzigingslus en de mogelijkheid tot termijnverlenging ingeschreven in de procedure voor de omgevingsvergunning met de bedoeling om een snellere en efficiënte vergunningverlening te kunnen garanderen.

Het kan uiteraard niet de bedoeling zijn dat de wijzigingslus te pas en te onpas gebruikt wordt om aan veranderende wensen van aanvragers tegemoet te komen. De wijzigingslus dient ervoor om problemen bij de vergunningverlening op te lossen door tegemoet te komen aan bezwaren of adviezen, niet om de aanvrager toe te laten om tot op het laatste ogenblik van gedacht te veranderen over zijn project.

Een snelle screening leert mij dat het aantal dossiers waarin een wijzigingsverzoek wordt gevraagd, toeneemt. In 2018 werd een wijzigingsverzoek in 2,4% van het aantal dossiers gevraagd. In 2019 is dit gestegen naar 4,3% en voor de eerste helft van 2020 stijgt dit tot 7%. De wijzigingslus wordt vooral toegepast bij dossiers op Vlaams of provinciaal niveau, terwijl daar slechts 5% van het totaal aantal aanvragen in eerste aanleg wordt behandeld.

Mogelijks komen er uit de evaluatie van het decreet nieuwe inzichten naar voor, maar daar wil ik niet op vooruitlopen.